

Pohádka

Anna K.

Kdo je malej byl by rád, kdyby vo něm měli psát,
kdyby jeho kouzlo chtěli znát.
Mouchy lezou po strunách,
brouci ladí na vlnách,
všude kolem po stěnách, hrách.

Nezlobí se na začátku,
vlasy dlouhý na památku,
utáhnou tě na pohádku.

Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí

Projde vlna za vlnou, přesolený oči jsou,
draci krouží nad hlavou, tvou.
Z utajenou lehkostí, až tě chytí nepustí,
tvoje kouzlo opustí tě
la la la la la

Nezlobí se na začátku,
vlasy dlouhý na památku,
utáhnou tě na pohádku.

Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí
Plameny mou vinou na kraji deště spí